



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobkyně: **T. Ch. T.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Určuje se, že zásah žalovaného, spočívající v prepisu počtu listů v obsahu spisového materiálu vedeném pod č.j. OAM-2280/ZR-2013 a vynětí jednoho listu z tohoto spisového materiálu, týkajícího se zásilky právního zástupce žalobkyně odeslané dne 14. 1. 2014, **byl nezákonný**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 14.342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřovala v tom, že žalovaný ex post zasáhl do obsahu spisového materiálu ve věci vedené pod sp.zn. OAM-2280/ZR-2013, kdy jednak přepsal počet listů v obsahu spisového materiálu a jednak fyzicky vyjmul blanketní odvolání žalobkyně ze dne 14. 1. 2014.

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že ji bylo dne 14. 12. 2016 umožněno nahlédnout do spisu Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPS-160167/ČJ-2015-010026, a to za účelem seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci správního vyhoštění. Během seznamování se spisem právní zástupce žalobkyně narazil na spisový materiál, který byl pro potřeby Policie vyžádán od žalovaného a zjistil, že žalovaný provedl změny ve spisovém materiálu u položky, která je obsahem sporu žalobkyně s žalovaným v soudním sporu o žalobě, kterou podala žalobkyně proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o zrušení pobytu žalobkyně.

Žalobkyně dále podrobně zopakovala průběh správního řízení. Uvedla, že žalovaný vydal dne 30. 12. 2013, pod č.j. OAM-2280-15/ZR-2013 rozhodnutí, jímž ruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně. Žalobkyně toto rozhodnutí převzala dne 9. 1. 2014. Právní zástupce žalobkyně následně informoval žalovaného o převzetí právního zastoupení, včetně doložení plné moci, požádal o možnost nahlédnout do spisu a zároveň podal blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Toto vše bylo v jedné obálce předáno poskytovateli poštovních služeb dne 14. 1. 2014, což žalobkyně doložila podacím archem z téhož dne. Obálka byla žalovanému doručena dne 16. 1. 2014. Dne 24. 2. 2014 bylo právnímu zástupci umožněno nahlédnutí do spisového materiálu. Z tohoto spisového materiálu, který si právní zástupce nafotil, vyplývá, že obsahuje podání žalobkyně ze dne 14. 1. 2014, které bylo do spisového materiálu zařazeno dne 23. 1. 2014 pod pořadovým číslem 16, a to v počtu 4 listů. Ve spisovém materiálu byly dále skutečně založeny 4 listy, a sice 1) „Oznámení o převzetí právního zastupování, žádost o umožnění nahlédnutí do spisového materiálu“, 2) „Odvolání účastníka řízení proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, ze dne 30. 12. 2013, č.j.: OAM-2280-15/ZR-2013“, 3) „Plná moc“ a 4) obálka, která je ve spisových materiálech započítávána jako samostatný list. Žalobkyně uvedla, že z výše uvedeného vyplývá, že její blanketní odvolání bylo včasné. Odvolání sice doplnila až dne 1. 12. 2014, tato okolnost však nemá vzhledem k ustanovení § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a z něj vyplývající povinnosti správního orgánu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad podání (doplnění), žádný význam. Rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 3. 2. 2016, č.j. MV-74758-4/SO-2015, bylo odvolání žalobkyně zamítnuto jako opožděné. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí Komise bránila správní žalobou vedenou u Krajského soudu v Praze pod č.j. 46 A 43/2016, o které nebylo dosud rozhodnuto.

Žalobkyně dále v žalobě uvedla, že Policie si od žalovaného vyžádala spisový materiál vedený v řízení o zrušení povolení k pobytu. Vzhledem k tomu, že se tento spisový materiál v zásadním ohledu lišil od spisového materiálu, který byl dříve žalovaným předložen Městskému soudu v Praze v rámci projednávání žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění žalobkyně, rozhodl se příslušník Policie na tento rozpor dotázat, a to nejprve správního odboru Ministerstva vnitra a následně žalovaného. Odbor správní Ministerstva vnitra Policii odkázal na správní orgán I. stupně (žalovaného) a k věci uvedl pouze to, že se jí jeví jako „relevantnější verze“ zaslaná Policii, neboť tato je v obsahu doplněna o pořadové číslo 18 a dále o konečný součet listů. K tomuto tvrzení žalobkyně uvedla, že tento fakt vypovídá pouze o tom, že verze zaslaná Policii byla verze pozdější, což je zcela zřejmé, když její právní zástupce pořídil fotokopie ze spisu již dne 24. 2. 2014. Nic to však dle názoru žalobkyně nevypovídá o správnosti té které verze. Žalovaný pak následně Policii vysvětlil, že obálka je v jeho praxi vždy do obsahu spisu zapisována jako jeden list. Přepsání obsahu spisu pak

žalovaný obhajoval písarskou chybou pracovníka, který již u něj není zaměstnán. Ani odbor správní Ministerstva vnitra, ani žalovaný se však nevyjádřili k tomu, že kromě přepsání čísel v obsahu spisu došlo též k fyzickému vyjmutí předmětného blanketního odvolání ze spisového materiálu.

Žalobkyně namítla, že z pořízených fotografií ze dne 24. 2. 2014 vyplývá, že spisový materiál obsahoval blanketní odvolání žalobkyně (1 list), oznámení o převzetí právního zastoupení a žádost o umožnění nahlédnutí do spisového materiálu (1 list), plnou moc (1 list) a obálku (1 list). Uvedla, že ve spisu je pak jasně označeno, že dne 23. 1. 2014 byly pod pořadovým číslem 16 do spisového materiálu zařazeny 4 listy, ačkoliv v kolonce „typ dokumentu“ je uvedeno pouze „*převzetí SR + žádost o nahlédnutí + PM*“. Poté, co však dne 14. 12. 2016 žalobkyně seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí ve správním řízení o správním vyhoštění, zjistila, že žalovaný poskytl Policii spisový materiál, do kterého bylo podle názoru žalobkyně zasaženo.

Žalobkyně namítla, že v důsledku výše popsaného nezákonného zásahu byla přímo zkrácena na svých právech. Nejen, že tímto zásahem došlo k porušení ustanovení § 17 správního řádu, kdy správní orgán v rozporu s pravidly vedení spisového materiálu ex post provedl zásah do jeho obsahu, ale tímto zásahem bylo porušeno i právo žalobkyně na spravedlivý proces, neboť jí bylo znemožněno domáhat se svého práva spočívající v možnosti přezkumu rozhodnutí řádným opravným prostředkem (odvoláním). V důsledku tohoto postupu žalovaného je pak na žalobkyni nahlíženo jako na nelegálně pobývajícím cizinku, se kterou je v současnosti vedeno správní řízení o správním vyhoštění. Uvedla, že včasné podaným odvoláním, jehož existenci žalovaný popírá, rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu nenabýlo právní moci a žalobkyně tak je, resp. by měla být, držitelkou tohoto povolení.

Z uvedených důvodů žalobkyně žádala soud, aby rozhodl o tom, že se žalovaný výše popsaným jednáním dopustil nezákonného zásahu a přikázal mu, aby obnovil stav před tímto zásahem.

Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl jednak její odmítnutí, jednak zamítnutí.

Žalovaný uvedl, že nepovažuje lhůtu pro podání žaloby ve smyslu ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s. za zachovanou, neboť o údajném chybějícím blanketním odvolání ze dne 14. 1. 2014 se žalobkyně musela jistě dozvědět již z rozhodnutí Komise ze dne 3. 2. 2016, č.j. MV-74758-4/SO-2015, kterým bylo její odvolání zamítnuto jako opožděné. I přes neznalost přesného data doručení tohoto rozhodnutí žalobkyni, je dle názoru žalovaného zjevné, že dvoutměsíční lhůta pro podání žaloby byla několikanásobně překročena, a proto žalovaný navrhl žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítnout.

Dále žalovaný uvedl, že trvá na tom, že postupoval plně v souladu se zákonem a neporušil žádný právní předpis. Uvedl, že otázku chybějícího blanketního odvolání zcela jistě řešila již Komise při svém rozhodování, neboť došla k závěru, že odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu je opožděné. Uvedl, že zásahová žaloba podle ustanovení § 82 s.ř.s. zde není na místě, neboť věc bude bezesporu řešena jako předběžná otázka v řízení o žalobě proti uvedenému rozhodnutí Komise podle ustanovení § 65 s.ř.s., která je vedena u Krajského soudu v Praze pod č.j. 46 A 43/2016. Uvedl, že podáním žaloby proti nezákonnému zásahu dochází ke zdvojení žalobního nároku. S ohledem

na skutečnost, že na samostatném projednání zásahové žaloby není naléhavý právní zájem, navrhl žalovaný její zamítnutí.

Při ústním jednání před soudem konaném dne 19. 10. 2017 právní zástupce žalobkyně upravil petit žaloby tak, že požadoval, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající v přepisu počtu listů v obsahu spisového materiálu a vynětí jednoho listu z tohoto spisového materiálu, týkajícího se zásilky právního zástupce žalobkyně odeslané dne 14. 1. 2014, byl nezákonný. Žalovaný uvedl, že trvá na odmítnutí žaloby pro opožděnost, jinak na zamítnutí žaloby. Uvedl, že existuje vyjádření správního orgánu, kde bylo konstatováno, že se jednalo o písařskou chybu. Dále žalovaný navrhl zvážit zásilku vedenou pod položkou č. 16 ve správním spisu. Právní zástupce žalobkyně dále uvedl, že žalovaný prokazatelně zasáhl do obsahu spisového materiálu. K odmítnutí žaloby uvedl, že žaloba byla podána včas, když žalobkyně nemohla dříve (v době podání odvolání ani v době podání žaloby ke Krajskému soudu v Praze) tušit, že došlo k zásahu do obsahu spisu, což zjistila až při nahlédnutí do spisového materiálu cizinecké policie ve věci správního vyhoštění.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 9. 10. 2013 bylo žalobkyni doručeno oznámení o zahájení správního řízení ve věci zrušení povolení k dlouhodobému pobytu podle ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s ustanovením 46 odst. 1 téhož zákona z důvodu, že cizinec neplní účel, pro který mu bylo dlouhodobé vízum uděleno.

Rozhodnutím ze dne 30. 12. 2013, č.j. OAM-2280-15/ZR-2013 byla ve výroku I. zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně a ve výroku II. byla žalobkyni stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobkyni bylo rozhodnutí doručeno dne 10. 1. 2014.

Ve správním spise je dále pod položkou 16, založenou do spisu dne 23. 1. 2014, založeno „*Převzetí SR + žádost o nahlédnutí + PM*“, v počtu listů 3. Fyzicky se pak ve spisu nacházejí tyto písemnosti: 1) Oznámení o převzetí právního zastupování, žádost o umožnění nahlédnutí do spisu, 2) Plná moc, 3) obálka dvakrát (jednou originál, jednou kopie).

Dne 2. 12. 2014 bylo žalovanému doručeno doplnění odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí.

Rozhodnutím ze dne 3. 2. 2016, č.j. MV-74758-4/SO-2015, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců zamítla odvolání žalobkyně jako opožděné.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí Komise uvedla, že ze spisového materiálu zjistila, že odvolání bylo zmocněným zástupce žalobkyně podáno prostřednictvím veřejné datové sítě až dne 1. 12. 2014. Uvedla, že byť je toto podání označeno jako „doplnění odvolání“, tak je na něj nutné nahlížet jako na odvolání, které bylo podáno opožděně, neboť součástí spisového materiálu není žádné blanketní odvolání podané v zákonné lhůtě ve smyslu ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu. Z podání ze dne 1. 12. 2014 nevyplývá, že by zmocněný zástupce žalobkyně požádal o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání podle ustanovení § 41 správního řádu.

Rozhodnutí bylo právnímu zástupci žalobkyně doručeno dne 4. 2. 2016.

Řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je upraveno v ustanovení § 82 - 87 s.ř.s.

Podle § 82 s.ř.s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Z ustanovení § 82 s.ř.s. vyplývá, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem může být důvodná tehdy, jsou-li kumulativně splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (první podmínka) zkrácen na svých právech (druhá podmínka) nezákonným (třetí podmínka) zásahem správního orgánu, které není rozhodnutím (čtvrtá podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (pátá podmínka). Není-li splněna jedna z uvedených podmínek, nelze ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout.

Soud se zabýval otázkou, zda zásah žalovaného do obsahu spisového materiálu ve věci vedené pod sp.zn. OAM-2280/ZR-2013, kdy jednak došlo k přepsání počtu listů v obsahu spisového materiálu a jednak fyzicky vyjmutí blanketního odvolání žalobkyně ze dne 14. 1. 2014., což žalobkyně označuje za nezákonný zásah, je zásahem podle § 82 s.ř.s.

Pojmy „zásah, pokyn, donucení“ soudní řád správní nedefinuje a obecně je nedefinuje ani žádný jiný právní předpis. Soudní řád správní pro všechny tři pojmy zakládá legislativní zkratku „zásah“. Za zásah lze považovat úkony orgánu státní správy v rámci výkonu veřejné moci, které bezprostředně přímo zasahují do právních poměrů osob, vůči nimž je úkon směřován. Samotný zásah bývá zpravidla neformální v tom smyslu, že mu nepředchází žádná formální procedura, jde zpravidla o faktický úkon, kterým je zasaženo do právních poměrů osoby, přitom musí jít o takový úkon, který není rozhodnutím (tj. rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky uvedené v § 65 odst. 1 s.ř.s.). Většinou půjde o aktivní úkony správních orgánů, nelze však vyloučit, že za zásah lze považovat i pasivitu správních orgánů (tedy nečinnost), aby však šlo o zásah podle § 82 s.ř.s. musí se pasivita (nečinnost) tohoto orgánu vztahovat rovněž k takovým úkonům, které nejsou rozhodnutím.

V daném případě je z porovnání předloženého spisového materiálu s důkazy předloženými žalobkyní (fotokopie správního spisu pořízené dne 24. 2. 2014) zcela zřejmé, že došlo k přepsání počtu listů u položky č. 16. Původní číslice byla přepsána na číslo 3, přičemž toto přepsání je jasně pouhým okem zřetelné. Takový prepis je možný učinit pouze úřední cestou (postupem podle ustanovení § 8 odst. 6 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby), což v daném případě zcela jednoznačně učiněno nebylo.

Žalovaný tak tímto zásahem do obsahu správního spisu jednak porušil pravidla vedení spisového materiálu upravená v ustanovení § 17 správního řádu, jednak také zasáhl do práva žalobkyně na spravedlivý proces, když jí tímto zásahem do obsahu spisového materiálu mohl znemožnit bránit se proti prvostupňovému rozhodnutí řádným opravným prostředkem (odvoláním). Takový postup žalovaného, kdy zpětně přepisuje počet listů v obsahu spisového materiálu nelze aprobovat ani z hlediska principu právní jistoty a s ohledem na základní zásady činnosti správních orgánů a veřejné správy, která je především službou veřejnosti.

Z hlediska splnění kumulativních podmínek daných ustanovením § 82 s.ř.s. soud shledal, že bylo naplněno všech pět výše uvedených podmínek. Jak bylo uvedeno výše, zásah

žalovaného shledal soud nezákonným, v rozporu se správním řádem a se základními zásady činnosti správních orgánů, žalobkyně jím byla přímo zkrácena na svém právu na spravedlivý proces, zásah byl zaměřen do spisového materiálu ve věci žalobkyně a zcela nepochybně se nejednalo o rozhodnutí správního orgánu. Soud tak dospěl k závěru, že se žalovaný zásahem do spisového materiálu dopustil nezákonného zásahu.

Žalobkyně rovněž jako důkaz předložila předmětné blanketní odvolání a podací arch ze dne 14. 1. 2014. Na tomto místě však soud považuje za vhodné zdůraznit, že v případě, že by posuzoval, co bylo konkrétním obsahem zásilky odeslané právním zástupcem dne 14. 1. 2014 (zda zásilka obsahovala blanketní odvolání), zasáhl by do rozhodovací činnosti Krajského soudu v Praze, kde je pod sp.zn. 46A 43/2016 vedeno řízení ve věci žaloby žalobkyně podle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 3. 2. 2016, č.j. MV-74758-4/SO-2015, jímž bylo odvolání žalobkyně zamítnuto pro opožděnost. Na tomto soudu totiž bude, aby zkoumal, zda byly naplněny zákonné podmínky pro zamítnutí odvolání pro opožděnost. Tento soud tak bude řešit, co konkrétně předmětná zásilka obsahovala, např. i za pomoci vážení zásilky, které navrhl v tomto řízení žalovaný. V daném případě soud dodává, že v případě, že by žalobní návrh směřoval do obsahu předmětné zásilky, tak by v takovém případě byl dán důvod pro zamítnutí žaloby, a to z důvodu nastíněného zdvojení právního posouzení.

Závěrem soud dodává, že neshledal důvod pro odmítnutí žaloby pro její opožděnost, jak navrhoval žalovaný, a to z toho důvodu, že předmětem sporu je zásah spočívající v přepsání v obsahu spisového materiálu. O tomto přepsání, jakož i s ním spojeným vynětím jednoho listu zásilky právního zástupce žalobkyně ze dne 14. 1. 2014, se žalobkyně skutečně mohla dozvědět a dozvěděla až v momentě, kdy jí bylo umožněno nahlédnout do spisu cizinecké policie za účelem seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci jejího správního vyhoštění dne 14. 12. 2016. Od tohoto dne je tedy nutné počítat lhůtu pro podání žaloby, a proto soud shledal žalobu za včasně podanou, neboť byla podána dne 23. 1. 2017, tj. ve lhůtě stanovené v ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně v době vydání rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 3. 2. 2016, č.j. MV-74758-4/SO-2015, které bylo právnímu zástupci žalobkyně doručeno dne 4. 2. 2016, o tomto zásahu žalovaného podle názoru soudu nevěděla a ani vědět nemohla.

Z uvedených důvodů proto soud shledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. určil, že zásah žalovaného, spočívající v přepisu počtu listů v obsahu spisového materiálu vedeném pod č.j. OAM-2280/ZR-2013 a vynětí jednoho listu z tohoto spisového materiálu, týkajícího se zásilky právního zástupce žalobkyně odeslané dne 14. 1. 2014, byl nezákonný.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně, která měla ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje žalobkyní zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč a dále odměna právního zástupce žalobkyně a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna náleží za 3 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání) po 3.100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Mimosmluvní odměna tak celkově činí 9.300 Kč. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů jejího právního zástupce ve výši 900 Kč za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože právní zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen

z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů řízení žalobkyně tedy činí 14.342 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který učil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v §103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. října 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.